

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Posudek oponenta bakalářské práce

KATEDRA HISTORIE

Název bakalářské práce:

ZMĚNY V NÁZVECH PLZEŇSKÝCH ULIC A NÁMĚSTÍ V PRŮBĚHU NOVODOBÝCH DĚJIN A JEJICH HISTORICKÁ PODMÍNĚNOST

Autor bakalářské práce: Jiří Fořt

Oponent bakalářské práce: Mgr. Eva Mušková, Ph.D.

Již sám název bakalářské práce Jiřího Fořta „Změny v názvech plzeňských ulic a náměstí v průběhu novodobých dějin a jejich historická podmíněnost“ vzbuzuje naděje na kvalitní historickou studii. Zklamání však čtenáře čeká hned při prvním nahlédnutí do práce. Dle zásad pro vypracování měl autor za pomoci archivních materiálů a relevantní literatury zpracovat přehled změn názvů plzeňských ulic, vypracovat medailonky vybraných regionálních osobností, jež v názvech ulic kdy figurovaly, zajistit mapové přílohy a zaujmout a interpretovat stanovisko k dobové ideové podmíněnosti fenoménu „místní pojmenování“. V předložené práci nebyla splněna ani jedna zásada, kromě zpracování rádoby medailonků významných osobností, jejichž jméno plzeňské ulice nesou či někdy v historii nesly. Celá tato kapitola mi však připadá naprosto zbytečná (přitom tvoří více než třetinu celé práce – 16 stran ze 48), jelikož i v té nejhorší encyklopedii nalezneme heslo mnohem kvalitněji zpracované. Autor naprosto rezignoval i na to, aby minimálně zjistil, jaká literatura se ke konkrétním osobnostem vztahuje.

Mapové přílohy avízované v zadání jsem nikde nenalezla a nemohu pochopit, jak mohl autor zpracovávat téma tohoto typu bez použití historických map. O existenci dvou základních souborů historických plánů, které byly v nedávné době publikovány (Plzeň na historických plánech Tomáš Bernhardta a Historický atlas měst České republiky, sv. č. 21, Plzeň) nemá pravděpodobně ani ponětí. Ostatně celá práce trpí nedostatečným využitím relevantní literatury (natož pramenů) a vychází z velice omezeného okruhu literatury, vesměs popularizačního zaměření. Při pohledu na seznam použitých pramenů bych nejraději kolegovi Fořtovi doporučila, aby se vrátil do prvního ročníku a ujasnil si, co to vlastně prameny jsou.

Vypisovat, co vše je z obsahového hlediska špatně, mi přijde naprosto zbytečné, jelikož bych posudku pravděpodobně věnovala více času než student své bakalářské práci. Autor naprosto

rezignoval na jakoukoliv tvůrčí invenci, hledání souvislostí, dokonce i na vysvětlení důvodů, které vedly k pojmenování ulic a náměstí, i okolností, jež přejmenování vyvolaly a doprovázely. Jeden příklad za všechny z tématu, které je mi blízké: Autor zmiňuje pojmenování Křížíkových sadů po Františku Křížíkovi v roce 1941, pravděpodobně tuto informaci opsal ze studie Miloslava Bělohávka „O Plzeňských ulicích“. Přitom vůbec netuší, že již v roce 1936 v souvislosti se sjezdem ESČ, který se toho roku v Plzni konal a Křížík se jej osobně účastnil, byla na jeho počest tehdejší (a zároveň nynější) Cukrovarská ulice přejmenována na Křížíkova. Samozřejmě ze zcela logických důvodů, které na tomto místě nebudu vysvětlovat, to měl přece učinit autor. Kdyby věnoval pozornost historickým mapám, podobných zajímavostí by odhalil více. Byla bych nerada, kdyby bylo toto moje líčení vnímáno jako „machrování“, jelikož úzce souvisí s tématem mého badatelského zaměření, ale podobných příkladů bych mohla uvést více.

Ještě si neodpustím připomínku k obecné kapitole o pomístních jménech na Plzeňsku. Již více než padesát let vychází několikrát ročně časopis Acta onomastica (dříve Onomastický zpravodaj), na jehož stránkách je možno nalézt nespočet studií věnujících se této problematice.

Z formálního hlediska je všeříkající již fakt, že není text ani zarovnaný do bloku. Práce obsahuje nespočet stylistických i gramatických chyb. Mnohé fotografie osobností, které tvoří stěžejní část příloh, jsou rozmazané.

Jak z obsahového, tak formálního zpracování je zjevné, že autor přistoupil k tvorbě své kvalifikační práce povrchně a ledabyle. Předkládanou bakalářskou práci **není možné k obhajobě doporučit.**

V Plzni dne 20. května 2012

Mgr. Eva Mušková, Ph.D.